

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601, тел. (044) 256-12-82, gsu@police.gov.ua

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«29» квітня 2026 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 3-го відділу (документування злочинів проти миру, людяності та ознак геноциду) управління документування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції Сніщук Олександр Леонідович, розглянувши матеріали досудового розслідування № 12022052690000268 від 16.04.2022, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 6 ч. 1 ст. 40, ст. 42, ст. 111-112, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Пушкарьову Микиті Олександровичу,
14.10.1999 року народження, уродженцю
м. Донецьк Ростовської області, Російської
Федерації, проживаючому за адресою:
м. Каменськ-Шахтинський Ростовської
області, вул. Профсоюзна, 1, Російської
Федерації, громадянину РФ,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених:

- ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001) – тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб;

- ч. 2 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001) – тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням, поєднаним з умисним вбивством, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

**Фактичні обставини кримінальних правопорушень,
у вчиненні яких підозрюється Пушкарьов М.О.:**

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

2. Відповідно до ст. 2 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Конвенція), ця Конвенція, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до положень частини 1 статті 4 Конвенції особами, які перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Згідно положень статті 27 Конвенції, особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу та повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно та захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, та від образ.

Відповідно до ст. 29 Конвенції сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Згідно з положеннями ст. 31 Конвенції - жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під

захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Відповідно до ст. 32 Конвенції забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно вимог ст. 147 Конвенції серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Крім того, відповідно до положень ч. 2. ст. 75 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (далі - Протокол I), заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні, а.3) тілесні покарання; б) знущання над людською гідністю, принижуюче й образливе поводження; е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

3. Під час збройного протистояння військових підрозділів України та цивільних осіб проти збройних формувань РФ, низка військовослужбовців з числа захисників та оборонців України, а також з числа цивільного населення потрапили в полон до ворога. Окрім цього, представниками держави-агресора систематично здійснювалось безпідставне затримання цивільних осіб та створено систему для їх утримання в місцях позбавлення волі, в яких організовано жорстоке поводження щодо них.

Після потрапляння у полон військовослужбовців Збройних Сил України та позбавлення волі цивільних осіб, деяких з них переміщали за межі України та доставляли, у тому числі, до федеральної казенної установи «Виправна колонія № 12 Головного управління Федеральної служби виконання покарань по Ростовській області» (далі - виправна колонія № 12), яка розташована за адресою: Російська Федерація, Ростовська область, м. Каменськ-Шахтинський, вул. Морська, 94, де було створено місце для тимчасового

утримання таких осіб.

Полонених поміщали до відповідних камер дисциплінарного ізолятора (ДІЗО) та бараків виправної колонії № 12, де вони перебували в нелюдських антисанітарних, виснажливих для організму умовах, зокрема камера перебувала у вкрай незадовільному санітарно-гігієнічному стані: низька температура у приміщенні, відсутність теплового одягу, система опалення була відсутня або не функціонувала належним чином, підвищена вологість, поверхні стін уражені пліснявою та грибок. Внаслідок антисанітарних умов приміщення камер було заселено гризунами, що створювало загрозу поширення інфекційних захворювань. Недостатня кількість гігієнічних засобів, постільна білизна перебувала у неналежному стані (брудна та зношена), а через відсутність належної вентиляції та прибирання у камері наявний стійкий антисанітарний запах. Обмеження у наданні лікарських засобів, медична допомога не надавалася, а якщо не надавалася, то мала суто формальний характер. Водопостачання не відповідало санітарним нормам: гаряча вода була відсутня, холодна вода містила домішки мулу, що унеможливило її безпечне споживання. Обмеження у наданні їжі, недостатній час (не більше 3 хвилин) на прийом їжі, а також заборона сидіти і лежати до відбою. Вище вказане призводило до фізичного виснаження, погіршення стану здоров'я та моральних страждань утримуваних осіб.

При цьому, під час утримання у місцях несвободи, у тому числі на території наведеної виправної колонії № 12 до українських військовослужбовців, які набули статусу військовополонених та позбавлених свободи цивільних осіб, застосовувались фізичне та психологічне насильство, жорстке поводження, а також вчинялися дії, які ображають особисту честь і гідність особи, зокрема образливе та принизливе поводження, яке розпочиналось з моменту їх доставляння в установу, під час так званої «прийомки», далі продовжувалось в дисциплінарному ізоляторі (ДІЗО) та бараках, протягом всього часу їх утримання.

Крім того, утримання було поєднане з повним контролем над діями військовополонених та цивільних осіб: за ними здійснювалося постійне спостереження, усі дії виконувалися виключно за командою, було заборонено розмовляти з іншими утримуваними, а у випадку порушення організованих начальником виправної колонії № 12 Каплуновим А.С. способів і методів режиму позбавлення волі, не встановлені співробітники виправної колонії № 12 застосовували покарання у вигляді фізичного насильства чи примусу до виконання фізичних вправ, непропорційних людським фізичним можливостям (наприклад 1000 присідань або 500 відтискань).

Жорстоке поводження відносно утримуваних осіб супроводжувалося проявами національної нетерпимості до українців, їх залякуванням, а також переконуванням у безвихідності ситуації та необхідності співпраці з представниками держави-агресора.

Умисно організований начальником виправної колонії № 12 Каплуновим А.С. спосіб і методи забезпечення такого режиму позбавлення свободи і умов утримання піддавали військовополонених та цивільних осіб

високому рівню страждань.

На території вказаної установи нагляд за українськими військовополоненими та затриманими цивільними особами здійснювали співробітники виправної колонії № 12.

До вчинення вище вказаної протиправної діяльності відносно військовополонених та цивільних осіб має відношення ряд співробітників виправної колонії № 12, в тому числі Пушкарьов Микита Олександрович, 14.10.1999 року народження, який з вересня 2022 (точний час та дата в ході досудового розслідування не встановлено) по 12.09.2024 перебував на посаді інспектора відділу безпеки федеральної казенної установи «Виправна колонія № 12 Головного управління Федеральної служби виконання покарань по Ростовській області».

Пушкарьов Микита Олександрович, 14.10.1999 року народження діючи умисно, за попередньою змовою із начальником виправної колонії № 12 Каплуновим Анатолієм Сергійовичем 24.10.1981 року народження, Фатєєвим Олегом Юрійовичем, 02.01.1981 року народження та іншими невстановленими співробітниками виправної колонії № 12, розуміючи, що між Російською Федерацією і Україною з 19 лютого 2014 триває міжнародний збройний конфлікт, діючи в умовах такого конфлікту та у зв'язку з ним, усвідомлюючи, що частина утримуваних українців є цивільними особами, реалізуючи свій злочинний умисел, у порушення вимог ст. ст. 27, 29, 31, 32, 147 Конвенції та п.п. а) зокрема: а.2), а.3); б); е) ч. 2 ст. 75 Протоколу I вчинив жорстоке поводження з утримуваними українцями.

Зокрема, Пушкарьов М.О. з іншими співробітниками виправної колонії № 12 виконуючи вказівки начальника установи Каплунова А.С. здійснював нагляд, контроль за військовополоненими та затриманими цивільними особами, а також їх конвоювання та охорону, під час яких відносно останніх систематично вчинялось жорстоке поводження, яке виражалось у застосуванні фізичного та психологічного насильства, у тому числі погрози насильством, побиття руками, ногами й гумовими кийками, а також примусове виконання фізичних вправ та поміщення у камеру з неналежними умовами утримання.

Крім того, Пушкарьов М.О., Фатєєв О.Ю. та інші невстановлені співробітники виправної колонії №12, умисно вчиняли психологічний та фізичний тиск на полонених. Зокрема, Пушкарьов М.О. вдавався до дій, спрямованих на фізичне виснаження полонених, а саме: змушував їх тривалий час перебувати у вертикальному положенні без можливості відпочинку, виконувати фізичні вправи (відтискання від підлоги, присідання, біг у межах камери). Можливість сидіти або відпочивати навмисно обмежувалася. У свою чергу, Фатєєв О.Ю. також вдавався до дій, які були направлені на побиття та фізичне виснаження полонених, а саме примушував полонених тривалий час перебувати у виснажливих умовах — змушував їх стояти на відкритому повітрі до 8 годин поспіль як у літній період при високих температурах, так і в зимовий період при низьких температурах, за відсутності належного теплового одягу. Також, Пушкарьов М.О. та Фатєєв О.Ю. систематично вчиняли побиття утримуваних осіб.

Зокрема в таких умовах утримувались наступні цивільні особи:

- [REDACTED], [REDACTED] року народження, у період з 14 вересня 2022 по 12 вересня 2024 року;
- [REDACTED], [REDACTED] року народження, у період з вересня 2022 (точний час та дата в ході досудового розслідування не встановлено) до моменту смерті (16 грудня 2022 року).

4. Жорстоке поводження відносно [REDACTED]

[REDACTED] року народження у період з 14 вересня 2022 по 12 вересня 2024 року утримувався проти його волі у виправній колонії № 12.

У вказаний період, Пушкарьов М.О. будучи інспектором відділу безпеки виправної колонії № 12, розуміючи, що між Російською Федерацією і Україною з 19 лютого 2014 триває міжнародний збройний конфлікт, діючи в умовах такого конфлікту та у зв'язку з ним, усвідомлюючи, що [REDACTED] – є цивільною особою, та перебуває під захистом міжнародного – гуманітарного права, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на жорстоке поводження з утримуваними в установі українцями, всупереч вище вказаних норм Конвенції та Протоколу I, вчинив жорстоке поводження стосовно [REDACTED], за попередньою змовою із начальником виправної колонії № 12 Каплуновим А.С., Фатєєвим О.Ю., та іншими невстановленими співробітниками вказаної установи.

Під час усього утримання у виправній колонії № 12 [REDACTED] систематично зазнавав фізичного насильства та психологічного тиску з боку Пушкарьова М.О., Фатєєва О.Ю. та інших невстановлених співробітників виправної колонії № 12, які реалізовували організовані Каплуновим А.С. спосіб і методи виконання режиму позбавлення свободи, спрямовані на залякування, фізичне насильство та приниження людської гідності, а саме:

- у середині лютого 2023 року (точний час досудовим розслідуванням не встановлений), підпорядкований Каплунову А.С. інспектор відділу безпеки Фатєєв О.Ю., перебуваючи у приміщенні бараку № 7, вишикував у коридорі [REDACTED] та інших утримуваних разом з ним осіб, змусив їх зайняти положення так званої «розтяжки» — обличчям до стіни, з широко розставленими ногами та руками, долонями назовні;

Далі, Фатєєв О.Ю. наніс [REDACTED] не менше шести ударів руками у ділянки спини, нирок та печінки, а також не менше десяти ударів ногами по нижніх кінцівках, зокрема по внутрішній та зовнішній частинах литок;

- на початку квітня 2023 року (точний час досудовим розслідуванням не встановлено), підпорядкований Каплунову А.С. інспектор відділу безпеки Пушкарьов М.О., перебуваючи у приміщенні коридору бараку № 7, змусив [REDACTED] зайняти вищевказане положення так званої «розтяжки» та наніс потерпілому до десяти ударів кулаками в ділянку грудної клітки та область нирок, а також приблизно десять ударів ногами по нижніх кінцівках та руках потерпілого;

- на початку квітня 2024 (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) підпорядкований Каплунову А.С. співробітник виправної колонії № 12 інспектор відділу безпеки Пушкарьов М.О., перебуваючи у локальному секторі, розташованому на відкритій ділянці території виправної колонії № 12, змусив [REDACTED] стати біля стіни на відстані приблизно 5–7 метрів від себе та використовуючи футбольний м'яч, наносив удари в напрямку потерпілого, влучивши більше 20 разів у різні частини тіла останнього, зокрема в ділянки тулуба та голови.

Всіма вище зазначеними діями, Пушкарьова М.О. потерпілому [REDACTED] завдано фізичного болю та моральних страждань.

Зазначеними діями, Пушкарьов Микита Олександрович, 14.10.1999 року народження діючи умисно, за попередньою змовою із начальником виправної колонії № 12 Каплуновим Анатолієм Сергійовичем 24.10.1981 року народження, Фатєєвим Олегом Юрійовичем, 02.01.1981 року народження та іншими невідомими співробітниками виправної колонії № 12, розуміючи, що між Російською Федерацією і Україною з 19 лютого 2014 триває міжнародний збройний конфлікт, діючи в умовах такого конфлікту та у зв'язку з ним, усвідомлюючи, що частина утримуваних українців є цивільними особами, реалізуючи свій злочинний умисел, у порушення вимог ст. ст. 27, 29, 31, 32, 147 Конвенції та п.п. а) зокрема: а.2), а.3); б); е) ч. 2 ст. 75 Протоколу I вчинив жорстоке поводження з утримуваними українцями.

Таким чином, Пушкарьов Микита Олександрович, 14.10.1999 року народження, підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненим за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

5. Жорстоке поводження відносно [REDACTED]

[REDACTED] у період з вересня 2022 (точний час в ході досудового розслідування не встановлено) до моменту смерті (16 грудня 2022 року) утримувався проти його волі у виправній колонії № 12.

У вказаний період, Пушкарьов М.О. будучи інспектором відділу безпеки виправної колонії № 12, розуміючи, що між Російською Федерацією і Україною з 19 лютого 2014 триває міжнародний збройний конфлікт, діючи в умовах такого конфлікту та у зв'язку з ним, усвідомлюючи, що [REDACTED] – є цивільною особою, та перебуває під захистом міжнародного – гуманітарного права, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на жорстоке поводження з утримуваними в установі українцями, всупереч вище вказаних норм Конвенції та Протоколу I, вчинив жорстоке поводження стосовно [REDACTED], за попередньою змовою із начальником виправної колонії № 12 Каплуновим А.С., Фатєєвим О.Ю. та іншими невідомими співробітниками вказаної установи.

Під час усього утримання у виправній колонії № 12 [REDACTED] систематично зазнавав фізичного насильства та психологічного тиску з боку

Пушкарьова М.О., Фатеева О.Ю. та інших невстановлених співробітників виправної колонії № 12, які реалізовували організовані Каплуновим А.С. спосіб і методи виконання режиму позбавлення свободи, спрямовані на залякування, фізичне насильство та приниження людської гідності.

Зокрема, Пушкарьов М.О. вдавався до дій, спрямованих на фізичне виснаження потерпілого, а саме: змушував його тривалий час перебувати у вертикальному положенні без можливості відпочинку, виконувати фізичні вправи (відтискання від підлоги, присідання, біг у межах камери). Можливість сидіти або відпочивати навмисно обмежувалася.

Крім того, Пушкарьов М.О. примушував потерпілого виконувати дії, які могли створити небезпеку для його здоров'я, а саме — стрибати з другого ярусу ліжка на підлогу, тримаючи у руках простирadlo. Під час цих дій Пушкарьов М.О. продовжував словесно принижувати потерпілого, у тому числі називаючи його «десантником» у зневажливій формі.

Разом з тим, Пушкарьов М.О., організовував застосування фізичного насильства щодо потерпілого [REDACTED]. Зокрема, Пушкарьов М.О. змушував інших українських полонених, які утримувалися разом із [REDACTED] в одній камері, вчиняти щодо нього насильницькі дії. Для цього він обирав одного з полонених, який повинен був стати навпроти [REDACTED] та наносити останньому удари по обличчю. Також, Пушкарьов М.О. виводив з камери на коридор та особисто наносив удари руками, ногами, спеціальним засобом – гумовою палицею по різним частинам тіла потерпілого, чим завдав йому тілесні ушкодження.

Крім того, у середині жовтня 2022 року, приблизно о 10 – 11 години, Пушкарьов М.О., перебуваючи у приміщенні ДІЗО, у коридорі поблизу кімнати «бані», діючи умисно, спільно з невстановленим на даний час співробітником виправної колонії № 12, вчинив жорстоке поводження з особою, яка перебувала під його контролем. Зокрема, [REDACTED] знаходився у центрі коридору ДІЗО у так званому положенні «дельфінчик» — із нахиленим тулубом, руками, заведеною за спину долонями назовні. Скориставшись безпорадним станом потерпілого, Пушкарьов М.О. наніс йому не менше п'яти ударів спеціальним засобом – гумовою палицею невстановленого зразка по оголених сідницях, спині та лівому стегну, чим спричинив фізичний біль та страждання.

Крім того, восени 2022 року (точні дата та час в ході досудового розслідування не встановлені), під час проведення у коридорі бараку № 7 так званої «перевірки» не встановлені в ході досудового розслідування співробітники виправної колонії № 12 нанесли [REDACTED] та іншим утримуваним українським полоненим удари спеціальним засобом – електрошокером у не встановленій в ході досудового розслідування кількості.

У результаті застосування фізичного насильства [REDACTED] впав на коліна, після чого інспектор внутрішньої безпеки виправної колонії № 12 Фатеев О.Ю., завдав останньому близько п'яти ударів у ділянку спини руків'ям спеціального засобу – гумовою палицею невстановленого зразка.

У листопаді 2022 року (точна дата в ході досудового розслідування не встановлена), приблизно о 14 годині, під час пересування полонених строем

по плацу виправної колонії № 12 у напрямку приміщення їдальні, Фатєєв О.Ю., витягнув [REDACTED] зі строю через те, що останній рухався не в ногу з іншими. Після цього, Фатєєв О.Ю. умисно штовхнув [REDACTED] на асфальтне покриття, внаслідок чого останній впав, та усвідомлюючи, що потерпілий перебуває у беззахисному стані, завдав не менше 7 ударів ногою по різних частинах тіла потерпілого.

У грудні 2022 року (точні дата та час в ході досудового розслідування не встановлені) Фатєєв О.Ю., перебуваючи у приміщенні так званої «каптьорки» в бараці № 7, у формі зухвалої вимоги наказав [REDACTED] відтворити текст пісні, демонструючи цим свою зверхність та владний вплив. Отримавши відмову через незнання потерпілим тексту пісні, Фатєєв О.Ю. схопив [REDACTED] за одяг та із застосуванням значної фізичної сили різко шарпнув його, від чого останній не втримав рівновагу та впав на підлогу. Усвідомлюючи, що [REDACTED] перебуває у беззахисному стані, Фатєєв О.Ю. протягом близько 5 хвилин завдавав множинні удари ногами по різних частинах тіла потерпілого.

Крім того, 16.12.2022, у ранковий час (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено), співробітник виправної колонії № 12 Пушкарьов М.О., діючи умисно, реалізуючи встановлені Каплуновим А.С. способи, методи і умови утримання позбавлених свободи осіб, незважаючи на критичний фізичний стан [REDACTED], перебуваючи у приміщенні спального корпусу барака № 7, під час примусового годування останнього хлібом застосував до потерпілого фізичне насильство, а саме: наніс йому близько 20 ударів спеціальним засобом – гумовою палицею невстановленого зразка по голові, верхніх та нижніх кінцівках та іншим ділянкам тіла. При цьому [REDACTED] неодноразово втрачав свідомість, а Пушкарьов М.О. продовжував бити останнього, завдавши в цілому потерпілому, щонайменше 25 ударів по голові та тілу.

Крім того, в результаті умисного встановлення неналежних умов утримання у виправній колонії № 12, що не відповідають мінімальним стандартам гуманності, [REDACTED] доведено до патологічного стану крайнього виснаження організму, що характеризується швидкою, мимовільною втратою ваги, м'язової маси та жирової тканини, що стало першопричиною виникнення важкого вторинного імунодефіциту.

При будь-яких зверненнях про потребу у наданні медичної допомоги потерпілому, вона не надавалася, або мала суто формальний характер, у зв'язку з чим стан його здоров'я стрімко погіршувався. Така систематична бездіяльність призвела до розвитку двосторонньої вогнищевої гнійної пневмонії, яка через відсутність лікування перейшла у фазу легенево-серцевої недостатності та спровокувала розповсюдження інфекційного процесу на головний мозок потерпілого.

Зокрема, після того як [REDACTED] перевели до бараку виправної колонії № 12, точний час досудовим розслідуванням не встановлений, його, разом з іншими полоненими у кількості понад 10 осіб, після їх звернення за медичною допомогою було доставлено під конвоєм до медичної частини установи.

У вказаному приміщенні невістановлений лікар, наказав [REDACTED] та іншим полоненим зняти верхній одяг, після чого наніс кожному не менше 10 ударів спеціальним засобом – гумовою палицею невістановленого зразка по різним частинам тіла. Вказаними діями [REDACTED] спричинено фізичний біль і моральні страждання, а також шляхом залякування та застосування насильства фактично позбавлено його можливості реалізувати право на отримання медичної допомоги через обґрунтований страх повторного насильства.

У результаті умисно створених за вказівкою Каплунова А.С. нестерпних умов утримання, відсутність належної медичної допомоги, систематичного застосування фізичного насильства та принижень, фізичний стан [REDACTED] критично погіршився. Він перебував у край виснаженому стані, не міг самостійно пересуватись, неодноразово втрачав свідомість, що свідчило про безпосередню загрозу його життю.

Попри очевидну необхідність надання невідкладної медичної допомоги, Каплунов А.С., Пушкарьов М.О., Фатєєв О.Ю. разом з іншими невістановленими співробітниками виправної колонії № 12 не вжили жодних заходів для збереження життя [REDACTED], а навпаки – продовжували утримання його в умовах, що створювали загрозу для життя.

Унаслідок таких умисних дій Пушкарьова М.О., начальника установи Каплунова А.С., Фатєєва О.Ю. та інших невістановлених співробітників, 16.12.2022 у денний час доби [REDACTED] помер у виправній колонії № 12 в м. Каменськ-Шахтинський Ростовської області.

Смерть [REDACTED] настала від кахексії, яка призвела до тяжкого вторинного імунодефіциту (вираженого зниження загального імунітету), на тлі якого виникла двостороння вогнищева гнійна пневмонія, яка в своєму перебігу призвела до легенево-серцевої недостатності та розповсюдженням інфекційного процесу поза легені (головний мозок). Прогресування двосторонньої вогнищевої гнійної пневмонії, яка в своєму перебігу призвела до легенево-серцевої недостатності з розповсюдженням інфекційного процесу поза легені (головний мозок) у [REDACTED]. Враховуючи місце і час настання смерті [REDACTED] дає достатньо підстав для ствердження того, що умови його перебування були причиною для погіршення стану його здоров'я та настання смерті останнього.

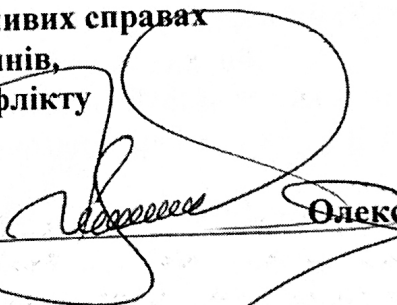
6. Пушкарьов М.О. будучи на посаді інспектора відділу безпеки виправної колонії № 12, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту та маючи обов'язки щодо забезпечення дотримання норм міжнародного гуманітарного права, за попередньою змовою із Каплуновим А.С., Фатєєвим О.Ю. та іншими невістановленими співробітниками виправної колонії № 12, виконуючи вказівку начальника виправної колонії № 12 Каплунова А.С. про жорстоке поводження та систематично вчиняючи жорстоке поводження з утримуваними цивільними особами, які перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права, свідомо припускав настання небезпечних наслідків у вигляді смерті і каліцтва останніх.

Як наслідок, Пушкарьов М.О., Каплунов А.С., Фатеев О.Ю. та невістановлені співробітники виправної колонії № 12, діючи умисно, вчинили жорстоке поводження з [REDACTED], що призвело до його смерті.

Зазначеними діями Пушкарьов М.О. застосовуючи насильство та забезпечуючи неналежні умови утримання щодо [REDACTED], у співучасті з Каплуновим А.С., Фатеевим О.Ю. та іншими невістановленими співробітниками виправної колонії № 12, у порушення вимог ст. ст. 27, 29, 31, 32, 147 Конвенції п.п. а) зокрема: а.2), а.3); б); е) ч. 2 ст. 75 Протоколу I, вчинив за попередньою змовою групою осіб нелюдське поводження, що згідно статей 8(2)(а)(ii) Римського статуту є воєнним злочином.

Таким чином, Пушкарьов Микита Олександрович, 14.10.1999 року народження, підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, поєднаним з умисним вбивством, вчиненим за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

Старший слідчий в особливо важливих справах
управління документування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
майор поліції

 Олександр СНИЦУК

«ПОГОДЖУЮ»

Прокурор другого відділу другого управління
процесуального керівництва та
підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Офісу Генерального прокурора

 Оксана КУКСА

«29» 04 2026 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

**Старший слідчий в особливо важливих справах
управління документування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
майор поліції**

Олександр СНИЩУК

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2026 року